

K·MEO

GERMANS, DONEU-VOS LES PISTOLES

Antonio Gómez Mir, mossèn a la dreta del Pare (VOX)

Poques coses podrien sembla més incompatibles que la religió i el feixisme, mentre una predica l'amor, l'altra practica l'odi. I malgrat aquesta lògica tant evident, el clero ha estat, és i probablement sia per sempre, la reserva del Judes (el dolent).

Tenen a un barri de Barcelona un tipus amb sotana que enlloc d'oferir el púlpit a germans en el dolor i la pau, l'ofereix a membres de l'extrema dreta perquè des de la trona pugui llençar les seves consignes d'odi. Gran missió evangèlica la seva.

Probablement el mossèn Antonio Gómez Mir, malgrat tenir una enorme col·lecció de despertadors, no està a

l'hora i es sent com un cristià primerenc, d'aquells que es menjaven els lleons al circ de Roma. Caldria dir-li que va errat, i caldria dir-li també que les organitzacions en les que s'empara per fer d'un hipotètic Déu, l'excusa de les seves idees, són grups anteriors al mateix naixement del Crist que diu seguir. Els seus patrocinadors no parlen en nom de cap religió, parlen només en nom del seu poder. Són simplement una colla d'histèrics que profanen les creences de la gent de bona fe.

Antonio Gómez Mir en la seva

parròquia hauria de tornar a donar la paraula a l'amor, no a l'odi ni a la insensatesa. Amén.

GARSA PROSTÀTICA

I AL FINAL ELS REGALARAN UNA BICI

Propina als jutges que escriguin les sentències en català

Els jutges/esses són material sensible, de vestuari ornamental, llenguatge pompós i cerimonial eclesiàstic. Éssers que, vistos de fora, ningú creuria que caguen i pixen com la resta d'humans. Per això, les autoritats civils els mimen com si fossin mainada.

La Generalitat, coneixedora de tanta tendresa judicial, conrea la judicatura amb aigua de garrafa i els jutges s'hi acostumen, igual que els nens malcriats. El resultat final no podia pas ser un altre que mantenir a una colla de cretins mimats que no foten brot tot esperant -com en tota bona família- que el progenitor es mori i ells puguin quedar-se la herència. Mentre això no passa, la canalla malcriada va demanant coses i els

papes les hi donen. Molts nens de família bona es treuen sobre sou de moto, barca i esquís per haver suspès només tres assignatures d'un curs de quatre. La Generalitat pensant en que és millor això que un insuficient general, ha decidit obsequiar als jutges/esses si són capaços de redactar una sentència en català. No importa que facin faltes d'ortografia, el que importa és la voluntat.

Dit segons va sortir al Diari Oficial: Els jutges/esses que redactin les sentències en català cobriran un extra que els

permetrà a finals de curs comprar-se una bici i fer-se una palla amb la bandera catalana. Felicitats!